

'Toeschouwer' > kijken

Annie De Meulemeester, architecte, woont en werkt in Waregem, van waaruit ze regelmatig lange verplaatsingen doet om aan haar theatertrekken te komen.

KIJKEN – impliceert afstand, tussen de toeschouwer en het bekeken: het theaterstuk, de acteurs deze mentale afstand wordt in de hand gewerkt door fysieke afstand podium-zaal

gezelschappen die erin slagen mijn ervaring van afstand te verminderen:
Theatergroep Hollandia (*Varkensstal – De val van de Goden*)
Théâtre du Soleil
door de keuze van confronterende locatie die de inhoud versterkt
La Fura dels Baus (als toeschouwer middenin werelwind van actie)

KIJKEN – verbonden aan 'zien'; maar uiteindelijk kijk je met alle zintuigen, zelfs met je 'ge zintuig'; je gevoel kijk je met je verstand, je 'weten'

Wanneer KIJKEN 'beleven' wordt, confrontatie is... dan verdwijnt de afstand, of het gevoel van afstand

Confrontatie

met jezelf (zelf tegenkomen)

met universeel menselijke ideeën / problemen / waarden / inzichten...

met maatschappij en politiek (in de ruime zin van het woord)

Ik wil niet kijken naar antwoorden, naar kant en klare oplossingen, naar uitdrukkelijke boodschappen, ...

maar naar vragen: het mysterie moet blijven, er moet 'elektrische' blijven

Hekel aan woorden zoals 't is maar theater, toneel (al teken dat het slecht is)

't is maar film ...

staat niet buiten het leven, moet over het leven gaan

Ontdekken van verschillende lagen, betekenissen, inzichten (zelfs dagen erna)

Een goede voorstelling kruipt onder mijn vel

MAGISCH MOMENT (VAN OVERBRINGEN):

ALLES VERLOEFT

taken van je eigen ik (= ontroering)

VER-RIJKING

Reflected / herbronning: stap naar volgend theater, nieuwe bagage naar volgende voorstelling

Theater

Subtiele spanning auteur-acteur-toeschouwer

Der auffhaltsame Aufstieg des Arturo Ui – Berliner Ensemble (actueel, spiegel)

Ten Oorlog – Blauwe Maandag Compagnie (Tom Lamoye – taal!!! Or-acteerlantaarn)

Oude Meesters – T. Bernhardt, Tg Stan (wie is gek?? – de mens ontbloeit)

Hiroshima mon amour (video W. Verdin – subtiele eenzaamheid)

Weg – Peter Vermeersch en Josse de Pauw (muziek wordt poëzie, taal wordt muziek, prachtige banaliteit)

My dinner with André – Damiaan De Schryver en Peter Van den Eede (snijdend in zijn geestigheid)

Opera (hedendaagse interpretaties)

Peter Grimes – De Munt / *Billy Budd* – De Vlaamse Opera – Britten (vertolken van onmenselijkheid)

The Rake's Progress – Stravinski, De Munt (supplementaire dimensie door decor. D. Hockney)

Platée – Rambeau, De Vlaamse Opera (sprookje voor volwassenen)

La Voix Humaine – Poulenc (Bea Desmet) (la solitudo)

Il Trittico – Puccini, De Vlaamse Opera

Dans

Rosas (spanning tussen regelmaat en verrassing)

Trisha Brown (snelheid, liefde, botsing, ...)

[OR] – Dump Type, muziek R. Ikeda (andere inzichten i.v.m. muziek en beweging)

Körper – Sasha Waltz (ontnappen aan zwaartekracht)

Video(kunst)

Dial History – Johan Grimmonprez (irriterend geestig en wrede)

William Kentridge (+poppentheater) (getuigenis)